

Totul

Răzvan Poșchin

Plouă. Totul se destramă.
Rămân doar eu în mulțimea de aramă.
Nori antici cad pe iarba rară,
Toul se destramă iară.

Cad blocuri în disperare,
Femeile cad la picioare,
Copilul plânge la mă-sa în poală,
Totul se destramă iară.

Mașini uitate în parcare,
Oameni morți la volane,
Magazine sparte cu sânge amar,
Fericit e doar acel tâlhar.

Plouă. Plouă peste toate.
Plouă peste mine. Ce tragedie!
Totul se destramă. Totul cade-n uitare,
Totul moare-n praf, ce melancolie!